

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. София, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3563** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано по жалба на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Г. /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., срещу решение № Р. 3000-578/10.03.2021г./32-80008/, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“.

Жалбоподателят развива съображения за незаконосъобразност на процесното решение по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Твърди, че е издадено при неправилно възприета фактическа обстановка. Позовава се на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди, че не се касае за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, доколкото дори митническата

стойност на стоките да бъде определена на база продажната цена, по която дружеството са продали внесените стоки към Л., митните сборове няма да са по-различни от декларираните. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени процесното решение. Претендира присъждане на разноските по делото. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът директорът на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“ оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взе становище по жалбата.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Не е спорно, че на 28.03.2020г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация (МД) с MRN № 20BG003010014632R6, с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Република Турция, от които стока № 2 - пресни домати, тип кръгъл, червен и стока № 5 – пресни домати тип кръгъл, розов (Рембе). Като доказателство за турския произход на стоката е представен и приет сертификат за движение Е. 1.

В момента на подаване на митническата декларация са декларирани следните данни:

За стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 5760 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 9858,07 лв., преизчислена в €/100 кг. на 87,51 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 28.03.2020 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Турция е 69,60 €/100 кг.

Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока № 2 декларираната митническа стойност (87,51 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (69,6 €/100) кг., поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 3357,09 лв.

За стока № 5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Рембе) с код по КН [ЕГН] с нето тегло 560 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 1615,18 лева, преизчислена в €/100 кг. на 147,47 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 28.03.2020 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Турция е 69,60 €/100 кг.

Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока № 5 декларираната митническа стойност (147,47 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (69,6 €/100) кг.

На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 326,38 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (69,6 €/100 кг.).

Обезпеченията за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен и за стока № 5 – пресни домати тип кръгъл, розов (Рембе) са внесени в пълен размер от пълномощника на дружеството.

На 29.03.2020 г. с писмо с рег. № 32-97688 дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 28.03.2020

г. е необходимо да представи доказателства, че стоки № 2 и № 5 (пресни домати тип кръгъл, червен и тип кръгъл, розов (Pembe)) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. На 28.04.2020 г. пълномощникът на дружеството - жалбоподател е представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Според същите за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен цялото количество от 5760 кг. е продадено на цена от 95 €/100 кг. За стока № 5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe) цялото количество от 560 кг. е продадено на цена от 158€/100 кг.

След проверка на представените доказателства е установено, че за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен продадени на цена от 95 €/100 кг., която цена е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация с МРН 20BG003010014632R6 от 28.03.2020г.), изчислени на 103,65 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи приемат, че не е представено достатъчно удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване.

За стока № 5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe) продадени на цена от 158 €/100 кг., която цена е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация с МРН 20BG003010014632R6 от 28.03.2020г.), изчислени на 164,08 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи приемат, че не е представено достатъчно удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване.

С оглед на това и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-383162 от 29.12.2020г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД „Тракийска“, с което за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен и за стока № 5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe) по МД с МРН 20BG003010014632R6 от 28.03.2020г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 3357,09 лв. (за стока №2) и на 326,38 лева (за стока №5) ще бъдат усвоени. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни, като писмото е връчено на 31.12.2020г.

В определения срок от страна на търговското дружество не е представено възражение срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозитите за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен, с нето тегло 5760 кг. и за стока № 5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe), с нето тегло 560 кг по МД с МРН 20BG003010014632R6 от 28.03.2020г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, а именно за стока № 2 е отказано освобождаването на внесеното обезпечение в размер 3357,09 лв. и за стока № 5 е отказано освобождаването на внесеното обезпечение в размер 326,38 лева и същите са задържани като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на процесното решение. Към нея е представена МРН № 20BG003010014632R6 от 28.03.2020г., превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, търговска фактура, издадена от ”DESPAK TARIM URUNLERI PAKETLEME GIDA VE TURIZM S..TIC.L..STI” - Турция, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки

пресни домати в съответното количество, като е посочено местоназначението им – България. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактури за продажба на стоки от посочения вид и количество на “LIDL” Г. (л.47).

Във връзка с изясняване на обстоятелствата по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, която съдът кредитира като компетентно издадена и обективно отговаряща на поставените въпроси, не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че цената която е договорена и платена от “О.-Ф. Т. Л.“ Г. – Г. за закупуване на процесните стоки от Турция: „пресни домати тип кръгъл, червен“ е в размер на 4 308,48 евро или 87,51 €/100 кг (с включени разходи по транспорта до входен граничен пункт) и „пресни домати тип кръгъл, розов РЕМВЕ“, е в размер на 752,64 евро, или 147,47 €/100 кг (с включени разходи по транспорта до входен граничен пункт). Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е отговорил и на втория му поставен въпрос, а именно /каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/ като е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено на “LIDL” Г., следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно за стоката „пресни домати тип кръгъл, червен“ следва да бъде 5 472 евро или 95 евро за 100 килограма, а за стоката „пресни домати тип кръгъл, розов РЕМВЕ“ – 884,80 евро или 158 евро за 100 килограма. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 28.03.2020 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока стоки е 0 %.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ А. П.. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не са допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока, както следва: 3357,09 лв. за стока № 5/6 /пресни домати/.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД „Тракийска“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “LIDL” – България. Съгласно заключението на вещото лице, което Съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура DES2019000000170 от 23.02.2019 г., издадена от DESPAK Tarım, Турция, както и доказателства за извършено плащане от страна на дружеството-жалбоподател за общата сума от 18 831,36 евро по процесната фактура/л.40/.

В решението си началника на Митница „Тракийска“ е изложил аргументи, че целта на търговската дейност е да тя да реализира печалби, а не да генерира загуби и не приема за достоверни фактите, че жалбоподателят е закупил стока с високо качество и на висока цена за да я продава евтино. Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „LIDL“, и периодичността на доставките, които се извършват през

цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 3357,09 лв. за стока № 5/6 /пресни домати/, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По т.4 в жалбата настоящият състав следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде отбелязано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено на “LIDL” - България, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 0,98 € или 98 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 26.02.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за

реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 550.00 лв., от които 50 лева внесена държавна такса, 500.00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер, незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Г. /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., решение № Р. 3000-578/10.03.2021г./32-80008/, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г./OGL F. T. L. G./, представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 550.00 лв. /петстотин и петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: